Mantra OM

Prenesme sa teraz do doby atlantskej epochy, do jej stredu, do doby, kedy vznikala reč. Nebol to dej, ktorý by prebiehal v nejakom zmätenom vírení. Prebiehal v pokojnom prostredí priateľstva, určite nie v prostredí, v ktorom by sa nachádzali divosi podobní opiciam, ako si to predstavujú mnohí vedci. Bohovia aj ľudia sa vtedy vypäli k neprekonateľnému výkonu.

Prvotný človek snáď nehlasne gestikuloval pri východe Slnka, aby umožnil prejav svojej pohnutej duši. Jeho dych, hlas aj ústa gestikulovali spolu s ním. A jeho nálady sa stali

počuteľné aspoň pre neho samotného a pre jeho blízkych...

Život bol vtedy zavedený tak, že ženy mali prednostné postavenie... Ich duševný život bol ovládaný utajenými duševnými silami človeka... V povznesených snoch sa im odhaľovali taje prírody a príroda sama im dávala pokyny na jednanie. Všetko sa im zjavovalo ako oduševnené a bolo pre ne duševným konaním. Celkom sa oddávali tajuplnému spriadaniu svojich duševných síl. Podnety pre ich konanie boli „vnútorné hlasy" alebo reč rastlín, zvierat, vetra, kameňov, mrakov, šumenie stromov...

Tak mohlo dôjsť k tomu, že vnútorný život takých žien sa premenil na istý prejav prírodnej reči. V počiatkoch reči je niečo veľmi podobné spevu. Sila myšlienky sa pretvorila na znejúcu hlásku. Vnútorný rytmus prírody znel z pier „múdrej" ženy. Okolo takej ženy sa zhromažďovali ostatní a v jej speve počuli posolstvo vyšších mocností...

Ľudia vnímali zvuk, tón a rytmus. Človek ... nasával silu počutého... Tým boli duše ľudí zušľachťované. Dá sa dokonca povedať, že takto došlo vôbec k prebudeniu duší.

Obraz:

„Sme v lese pri mohutnom strome. Na východe vychádza slnko. Strom podobný palme vrhá mocný tieň, okolo ktorého sa nachádzali ostatné iné stromy. S tvárou obrátenou na východ, na sedadle posplietanom zo zvláštnych prírodných útvarov, sedí kňažka. Pomaly a rytmicky plynú z jej pier hlásky, ktoré sa stále opakujú. V kruhu okolo nej sedí húf mužov a žien a z počutého nasávajú vnútorný život.

R.Steiner: Liečebná eurytmia

Vzniká otázka, ktoré nie početné obdivuhodné hlásky to boli? Môžeme sa opodstatnene domnievať, že to bolo prastaré slovo AOUM. Zaznieva z doby atlantskej do starej indickej kultúry, kde sa hovorí: „Veľký vták AOUM prenáša poznajúceho k prapočiatkom bytia, tam, kde majú svoj pôvod všetky bytosti a veci." Ťažko by sme našli dobu, ktorá by nectila toto slovo...

Hlásky AOUM môžeme považovať za najstaršie ľudské slovo. Uvážme len, aké ľahké je vysloviť ho? Stačí iba otvoriť a zatvoriť ústa a nechať pri tom znieť tón.

Slovo AOUM nikdy nebolo slovom vo významovom zmysle. Bolo vždy iba prejavom naladenia, ktoré bolo kňažkou prijímané, ktoré bolo vodcami sveta ctené a privádzalo do sveta reč.

Alfred Baur: Liečebná sila hlások a vplyv loga (úryvky!

Obrázok prekreslila Ľubica Klučková podľa obrázku v knižke od **Heinza Grilla: Lieder in Hingabe an Gott** .

Mantry < späť